exaltatione͂.q2 hodie de carcere liberat9 ⁊ in cathe
dra ſublimat9. Scđo ꝑpt corone clericalis dedica-
tione͂. Nā ipe Petr9 ꝑpt ignominiā nois xp̄i abra-
ſus fuit i capite:⁊ hoc factū ē diuia ꝓuidētia:ad ſi-
gnificādū ꝙ int̄ deū ⁊ clericū nullū dz eē mediū.ij.
Cor.iij. Nos ṽo reuelata facie glīaz dn̄i ſpeculan
tes. Sz heu qdā ſunt q̄ int̄ ſe ⁊ deū ponūt trā.i.au
rū ⁊ argētū vt auari.q̄ lutū vt luxurioſi.qdā vētū
vt ſupbi.qdā ignē vt iracūdi:⁊ ſic ď alijs. Jdcirco
abradit̄ i ſuprori pte crinis:⁊ ponit̄ in modū coro-
ne.q2 deo ſuire regnare ē. Et circularit̄ abradit̄:ħ
denotat ꝙ ipſi ſine fine dō ſuire ⁊ ipm laudare de
bēt. Tertio ħ feſtiuitas fit ꝑpt pme miſſe celebrati
onē.q2 petr9 pmā miſſā i potificatu i āthiochia ce-
lebrauit. Et credēdū ē ꝙ iſto die celebrauit qñ itro
niſat9 fuit:vl̄ ſaltē in illo tpe. Et idō iſta dies dz eē
valde celebris ⁊ ſolennis. Quarto pro erroris de-
ſtructōe. Olim erat error ꝙ credebāt vt aie defun-
ctoꝝ circa tumulū errarēt.vt dic̄ Maxim9 i ſmōe
ꝙ ſup tumulos cibos apportabāt:cū tñ corpalib9
cibis nō idigerēt:ſ₃ demōes ꝯſumebāt. Jdcirco ſā
cti prēs ordinauerūt iſta die feſtū fieri ſcti Petri q̄
hec fuerūt facta antiochie:vt ṽtute iſti9 feſti ħ ſub
ſcriptio oblinioi traderet̄. Alia q̄re in paſſionali.
Volēs tamē facē cū his notabilib9 ſecūdū ſmōe₃
ſup pdicto themate:poſſ₃ tot ṽtutes aut bona opa
colligere qb9 hō magn9 efficit̄ corā deo.

¶ De De ſctō Mathia. ¶ Sermo lxvj.

Tollite iuguz meū ſup

vos ⁊ diſcite a me:q2 mitis ſum ⁊ hūilis
corde Math.xj. ¶ Introductio. Dura ē
ſuitus vbi labor ē magnus ⁊ pciū paruū:vbi ma-
gna afflictio ⁊ pua remuneratio. Hec Spūalr. ⁊
ſic ſuitiū mōi pcti ſeu diaboli ē graue Hiere.xvij
Seruiet etiā dijs alienis q̄ nō dabūt vobis reqe₃
die ac nocte. Sap.iij. Labor eoꝝ ſine fructu. Pñt
ꝯq̄ri illud Luc.v. Preceptor p totā noctē laboran
tes nihil cepim9.niſi dānū ⁊ verecūdiā. De q̄ Ro.
vj. Quē fructū habuiſtis i qbus nūc erubeſcitis:
Et loquit̄ ibi de pmio dicēs. Stipēdia pcti mors.
Jdcirco dimittam9 talia ſuitia:hmōi labores Jſa.
j. Quieſcite pūerſe agē:⁊ diſcite bn̄ facere. Studea
mus iugū portare dei.q2 valde graue ē iugū gere-
re diaboli. Figurat̄ exo.j.⁊.ij. Pharao aggraua-
uit filios iſrl̄:lutum ⁊ paleas cōgregādo. Spūalr.
Pharao.i.diabol9:rex egypti.i.tenebrarū:aggra-
uat filios ſuos paleas vanitatis ⁊ lutū iniqtat̄ col
ligēdo. Prouer.x. Opus iuſti ad vitā:opus impij
ad pctm̄. Ber. Stultū ē ſuire diabolo q̄ nullo pla-
cat̄ obſeqo. Jdō thema. Tollite iugum meu₃ ſup
vos ⁊c̄. Jn ſumma euāgelij duo inuūtur. Primo
illumiatio noſtri itellect9:ibi.cōfitebor tibi. Scđo
ſubiūgit̄ accēſio noſtri affect9:ibi.tollite iugū. De
pmo dic̄. Jn illo tpe.ſ.cū dixit Jeſus ſigna q̄ fece-
rat i ciuitatib9 iudeoꝝ.ſ.corozaym:bethſayda ⁊ ca
pharnaū.q̄ ſi facta fuiſſent i ciuitatibus gētiliu₃.ſ.
tyro ⁊ ſydone:egiſſent pniaz i cinere ⁊ cilicio. Mo
do diceret qs.q̄ eſt rō ꝙ pplus iudaicus xp̄m reie
cit q̄ tamē vnū deū credidit:⁊ gētilis popul9 eū tā
pron9 recepit: Quia igit̄ vt dic̄ Chryſo.multos de
iſta qōne ſciebat dubitaturos:idō rñdēs dixit. Cō
fitebor tibi pr̄.i.grās ago. Auguſ. Cōfeſſio nō ē ſo
lum pctōꝝ:ſ₃ ⁊ laudatoꝝ.tibi pat̄.ſ.p eternā gene-
ratiōe₃: dn̄e celi ⁊ terre.i.viſibiliū ⁊ iuiſibiliū. ps.
Tui ſunt celi ⁊ tua ē terra. ¶ Nota i his ṽbis
Cōfitebor tibi pat̄ celi ⁊ terre. Triplex error exclu-
ditur. Primus iudeoꝝ:qui dicebāt Jeſu₃ blaſphe
mū dei Mat.xxvj. Blaſphemauit. Excluditur il-
le error in hoc ṽbo Confitebor.vbi exprimit vocē
laudis Johā.viij. Ego glorifico patrē meu₃. Se-
cundus fuit error arrianoꝝ:qui dixerūt xp̄m non
eē verū deu₃:qui excluditur i hoc ṽbo pat̄.ipe eñ
eterni patris fili9. Tertio excludit̄ error manicheo
rum:qui dixerūt deum nō eē creatorē iuiſibiliū:ſ₃
ſolum viſibiliū.⁊hoc ibi excludit̄ cum dic̄.domie
celi ⁊ terre.i.viſibiliū ⁊ iuiſibiliū creator. Sequit̄.
Qui abſcondiſti hec a ſapiētib9.ſ.archana.ſ.ſapie
tue:⁊ ſacramēta redēptōis noſtre:⁊ myſteria fidei
q̄ in aduētu meo ſunt impleta a ſapiētibus ⁊ pru-
dētibus.ſ.hui9 ſeculi.vl̄ his qui ſapiētes ſibiipſis
vidētur.i.qui ſeculari vl̄ diabolica ſapia pditi ſunt
De qua Jac.iij. Non ē iſta ſapia deſurſum deſcē-
dēs:ſ₃ trena aialis diabolica. Et hmōi ſapiam ha-
bebant ſcribe ⁊ phariſei q̄ ſupbe ſibiipſis videban
tur ſapiētes.de talibus etiā loquit̄ hic. Ecce cauſa
excecatōis eſt ſupbia Jaco.iiij. Deus ſupbis reſi
ſtit:humilib9 dat grām. De quo ſubdit. Et reuela-
ſti ea paruulis.i.hūilibus. Grego. Nō dic̄ inſipi-
entibus:ſ₃ puulis.q2 reprobat ſupbos:eoꝝ tumo-
rem nō accuſantes. Ecce cauſa illumiatōis eſt hu
militas. Prouerb.xvj. Vbi hūilitas:ibi ſapia. Et
ſic reuelatio veritatis facta eſt puulis.i.hūilibus
p miſcōiam.⁊ ecōuerſo abſcōſio veritatis facta eſt
ſupbis p iuſticiā. Et dic̄. Lu.j.tractās de hac mate
ria ꝙ xp̄us tūc exultauit ſpū. ¶ Sz di.nūquid ma-
lefecit Jeſus ꝙ locut9 ē de infidelitate hoim: Re-
ſpōdet Chryſ. Locutus ē xp̄us nō de hoim exce-
catōe ⁊ infidelitate:ſ₃ de occulta dei iuſticia quam
ſupbi ignorauerūt ⁊ hūiles cognouerūt.vl̄ pōt di
ci ꝙ exultatio xp̄i refert̄ ad reuelatōe₃:non ad ab-
ſconſionē. Subdit autē cauſa₃ reuelatōis. Jta pa-
ter.ſ.factum ē:quoniā ſic placitū ē añ te.i.tūc pla-
cuit volūtati tue.q.d.nullā volēs alia₃ reddē rōnē
filius q̄re illos reprobauit:iſtos elegit:niſi bn̄pla-
citū patris nobis i exēplū:vt ſecreta dei iudicia di
ſcutē nō pſumam9. Greg.xxv.moral̄. Qui pſcru-
tator ē maieſtatis opprimet̄ a glīa Ro.xj. Jncomp-
hēſibilia ſunt iudicia eius:⁊ inueſtigabiles vie ei9.
Attamē dic̄ ſctūs Tho.li.iij.cōtra gētiles.c.xvj.ꝙ
de9 vellet oēs hoies ſaluos fieri inq̄tu₃ eēnt dei ca
paces p amorē ⁊ cognitionē. Nō exq̄ nō faciunt
tunc dānationē ⁊ reprobatō₃ eiſipſis ꝓcurāt. Jō
Math.xx. Amice nō facio tibi iniuriā. Glo.q2 i-
iuſtū eē non pōt qđ iuſto placet. Jdcirco Roma.
xj. Noli altū ſape:ſ₃ time. Hiere.xviij. Sicut lutū
i manu figuli:ſic vos i manu mea. Roma.ix. Cui
vult meſet̄:quē vult idurat. Subdit. O hō tu qs
es q̄ rñdeas deo.nūquid figmētū dic̄ ei q̄ ſe finxit
qđ me feciſti ſic: An nō h₃ ptātē figulus luti ex ea
dē maſſa facē aliud qdē vas i honorē:aliud i cōtu-
meliā: Et ſic volūtas dei ē tā i generali ad oēs:tā i
ſpāli ad aliquos.vt.ſ.i electis appareat dei miſeri
cordia:⁊ i alijs iuſticia. Auguſti.li.j.de ciui. dei.c.

xij. Si oēs manēt in penis: in quo apparet grā re-
dimētis: Rurſuz. ſi oēs ſaluarent̄ i nullo appare-
ret ſeueritas reprobatōis. Etiā ſi oēs ſaluarent̄ tūc
ita liber eēt malū ⁊ vitiū ſicut virt⁹ ⁊c̄. Attamē di
cit Aug. ⁊ hr̄. xxxiij. q. iiij. c. vaſis. Vaſis ire nunq̄
de⁹ redderet iteritū: ſi nō ſpōtaneū iueniret̄ hō ha
bere pctm̄. Nec de⁹ peccāti hoi iuſte infert irā. i. pe
nam ſi hō ex p̄deſtinatōe cecidiſſz i culpā. Aug. ſu
per illud Jo. vj. nemo p̄t venire ad me: niſi pr̄ me⁹
traxerit illū. Multi iterrogāt: cur trahit illū ⁊ non
illū: Rñdet Aug. Noli diiudicare ſi nō vis errare.
cauſa eē pōt: iniuſta eē nō pōt. Ad p̄poſitū pſequē
do euāgelij materiā: dicit Chryſ. Poſſz aliqs eſti-
mare q̄ xp̄s p̄uat⁹ eēt v̄tute. idō ſubdit. Oia mihi
tradita ſunt a p̄re meo. In h̄ oñdit q̄ ſit eq̄lis potē
tie cū p̄re: ex eo q̄ dicit oia. ſ relinqtur auctoritas
p̄ncipij i p̄re p̄ h̄ q̄ dic̄: tradita ſūt mihi a p̄re. Nec
tñ ex h̄ itelligē debes q̄ de⁹ deſinit aliq̄d hr̄e qd̄ tra
dit. Oſtēdit ſe nūc eq̄lē i ſcia cū ſubdit. Nemo no
uit filiū niſi pr̄. Nemo. i. null⁹ alteri⁹ eēntie: nouit
ſcz i oipotētia. ſ. eēntialr̄. plene. pfecte ⁊ ꝯphenſiue.
Et h̄ dico p̄pt̄ hoies q̄ cognoſcūt p̄ fidē ⁊ btōs i pa
tria. Silr̄ ⁊ angeli p̄ manifeſtā viſionē: nō tñ p̄ viſi
onē ꝯphēſiuā. Aug. Vti hñt plenā cognitionē ap-
p̄hēſionis: ſ nō ꝯphēſiōis. q̄ dicit ſctūs Tho. p̄te
j. q. xij. art. viij. Null⁹ itellect⁹ creat⁹ totalr̄ deū ꝯp-
hēdere pōt. q̄ de⁹ infinit⁹ ē. Damaſ. Eternitas ſibi
ſoli cognita ē i tali cognitōe eēntiali. Et dr̄ hic: niſi
fili⁹. In h̄ ſpūſſctūs nō excludit̄. q̄ nō ē alteri⁹ eſ-
ſentie. Subdit. neq̄ nouit p̄rē. Vñ Chryſ. cū dic̄.
neq̄ nouit q̄s patrē. Nō h̄ dicit q̄ eū oēs ignorent
ſ cōi cognitōe. q̄ fili⁹ eū nouit: null⁹ al's eū ſcit. ſic
ē neq̄ nouit ⁊c̄. vl̄ cui voluerit reuelare. ⁊ ſic fili⁹ ē
cauſa reuelatōis. Vñ Aug. vij. d̄ ciui. dei. Reuela
tur pr̄ p̄ v̄bū ſuū ſicut v̄bū trāſitoriū qd̄ pferimus
ſeipm̄ oñdit. q̄tomagis v̄bū dei p̄ qd̄ facta ſūt oia
ita oñdit p̄rē ſicut eſt pr̄. q̄ fili⁹ ē mētis nr̄e lumen
Luc. ij. Lumē ad reuelationē gētiū. Jo. viij. Ego
ſū lux mūdi. ¶ Nota h̄ euāgeliū legit̄ d̄ ſctō Ma-
thia. q̄ de⁹ ſibi redēptiōis ⁊ fidei ſecreta reuelauit
q̄ iude abſcōdit. Pſ. Epatū ei⁹ accipiat alr̄. Act. j.
p̄tz ad lrāz. Excecat⁹ em̄ erat iudas puluere mali-
cie. q̄ ſacrā redēptōis dñice cog̃ſcē nō potuit ⁊c̄.
¶ Dixi ſcdō ſubiūgit̄ acceſſio nr̄i affect⁹ cū ſubdit.
Venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊c̄. Poſtq̄ xp̄s do
cuit nos q̄d de ipo credere debeam⁹: vt p̄ h̄ noſtrū
illumiaret itellectū: ꝯñter nos docet q̄d ei⁹ exēplo
facē debeam⁹: vt p̄ h̄ illumiaret itellectū nr̄m ⁊ in-
flāmaret nr̄m affectum: ⁊ dic̄. Venite. ſ. credēdo ⁊
obediēdo. nō pedibus: ſ morib⁹. non carne: ſ fide.
oēs q̄ laboratis. ſ. ſiue ſm̄ naturā q̄ naſcimur. ſ. ad
laborādū Job. v. ſiue ſm̄ culpā q̄ trāſgredimur: in
q̄ trāſgreſſiōe ē labor magn⁹ Sap. v. Laſſati ſum⁹
i via iniq̄tatis. luxurioſus i voluptatib⁹. auar⁹ i cu
piditatibus ⁊c̄. Iſte labor eſt maxime afflictiu⁹: vt
dr̄ Eccl̄i. x. Labor ſtultorū affliget eos. Et onerati
eſtis. i. grauati onere leg̃ Act. xv. Fuit on⁹ qd̄ nec
nos nec p̄rēs nr̄i portare potuim⁹ Itē onerati one
re pharifaice traditōis Mat. xxiij. Imponūt one-
ra grauia ⁊ importabilia. Itē onere diabolice ſui-
tutis. Pſ. Iniq̄tates mee ſupgreſſe ſunt caput me
um. i. ꝯſciāz meā. ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt
ſup me. Et ego reficiam vos. ſ. cibo eucharistie: do
ctrine ⁊ ſpūalis grē. Chryſo. Per ea q̄ dicta ſunt i
deſideriū ſui diſcipulos incitauerat: oſtēdens ief-
fabilē ſuam v̄tutē ⁊ grām. Dicit em̄. venite ad me
oēs. Bern̄. O felix tmin⁹: ad me venire a ſtulto la
bore v̄ro ⁊c̄. ad me medicū ſalutis. portū q̄et̃. oſti-
um veritatis: vt i die nouiſſimo ad me venire pote
ritis ad gloriā eternitatis. venite ad me nūc p̄ fidē
⁊ bona opa: vt cum venero ad iudiciū ad vos poſ
ſum dicere illud Math. xxv. Venite ad me bñdi-
cti: pcipite reg. ⁊c̄. Chryſ. Nō dicit. venite illi vl̄ il-
le. ſ oēs q̄ i triſticijs ⁊ pctis eſtis ⁊c̄. Vñ ſi accedi-
mus hic i grā: ibi eripiet nos ab oi pena ⁊ onere.
D ¶ Nota triplex on⁹ nūc portam⁹. Primū ē fra-
gilitas corpis Sap. ix. Corpus qd̄ corrūpit̄ aggra
uat animā. hoc ibi nō erit. j. Cor. xv. Surget imor
tale ⁊ incorruptibile. Secundū onus ē p̄nitas ad
malū. Gen̄. viij. Senſus ⁊ cogitatio hois ab ado-
leſcētia ſua p̄na ſūt in malū. Eccl̄i. xvij. Quid ne-
qui⁹ q̄ qd̄ caro excogitare poterit: Gal̄. vj. Caro
cōcupiſcit aduerſus ſpm̄. hoc etiā non erit ibi Iſa.
xxxij. Sedebit popul⁹ meus i pulcritudine pacis
⁊ i requie opulēta. Aug⁹. Vbi velit ſpūs: ibi pro-
tinus erit ⁊ corpus. Tertiū onus eſt penalitas. ſcz
eſuries: ſitis. ab hoc onē etiā liberabimur Apoca.
xxj. Abſterget deus oēm lachrymā ab oculis eorꝫ
Sic ḡ reficiā vos. Et ſubdit. Tollite iugū meū ſu-
per vos. non iugum diaboli. i. pctm̄: illud graue ē.
Eccl̄i. xl. Jugum graue aratū ē ſup filios adam. j.
Cor. vij. Nolite iugū ducē cū infidelibus. q̄ cōiū-
git corpus ⁊ aiam ad penā. Idō dicit meū. ¶ E
Nota triplex ē iugum xp̄i. Primuz ē euangelice
eruditōis. Hab. quia iudeos ⁊ gētiles in vnitate fi
dei cōiungit Eccl̄i. vlt̄. Collum v̄rm̄ ſubijcite iugo
eius. Secundū ē diuine dilectōis: eo q̄ hoies du-
os iungit. ſic iugum dr̄ a iungēdo Coloſ. iij. Sup
oia habete charitatē: qd̄ ē vinculuz pfectōis. Oſee
vij. Occiſi ſunt abſq̄ iugo. Tertium ē carnis mor-
tificatōis ⁊ imitatōis paſſionis Tren̄. iij. Bonuz ē
portare iuguz domi ab adoleſcētia. i. p̄niam. Et h̄
denotat cum dic̄ meuz. quia p̄us portauit. Bern̄.
Non ſufficit crux xp̄i ſine tua. Sup vos. i. p̄ſidēs
vobis p̄ dominū: vt impleatis quo ad iugum euā-
gelij. Vl̄ ſup vos. i. in v̄ro ſuperiori: ⁊ hoc q̄tū ad iu-
gum dilectōis. Tertio ſup vos. i. i v̄ro exteriori: qd̄
ē caro q̄tum ad iugū mortificatōis. Vñ Gal̄. vlt̄.
Stigmata Jeſu i corpe meo porto. Subdit. Et di
ſcite a me: ſcz docēte ⁊ faciēte. nō mortuos ſuſcita-
re. nō demones effugare. nō ſup mare ſiccis pedi-
bus ambulare. nō ſigna opari. Nā ſigna nō ſemp
ſunt neceſſaria: nec omnib⁹ cōmoda ſunt: nec om-
nibus cōceſſa. Quia mitis ⁊ hūilis corde ſuz. Re-
uera mitis ad v̄ba. j. Pet̄. ij. Cū malediceret̄ non
maledicebat. Jo. viij. mite dixit. Demoniū nō ha
beo. Scdō mitis ad v̄bera. j. Pet̄. ij. Cū pateretur
nō ꝯmiabat̄. Sz ait Jo. xviij. Si male locutus ſuz
p̄hibe teſtimoniū d̄ malo. ſi bñ cur me cedis: Ter-
tio mitis ad tormēta. Iſa. liij. Sicut ouis ad occi-
ſionē ductus ē ⁊ non apuit os ſuum: niſi ad orati-
onē Lu. xxiij. Pr̄ dimitte ill̄. Subdit. Et hūil̄ cor-
de. Bec̄. Colluctanee ſt hūilitas ⁊ māſuetudo. Et
ſicut p̄ſumptio ab elatōe: ſic vera manſuetudo ex

vera hũilitate ꝓcedit. ¶ Et nota hic circa lrãz:
ſeptẽ i xp̃o poſſum⁹ ꝯſiderare hũilitates. Primo
hũiliauit ſe i icarnatõe Phil.ij. Exinaniuit ſemet
ipm̃ for.ſ.ac. In hoc docuit nos d̃ nobilitate gene
ris nõ ſupbire: cũ ipe fili⁹ dei habitũ ſui aſſumpſit
Aug⁹. O hõ pudet te fortaſſe imitari hũilẽ deum
Scdo hũiliauit ſe i natiuitate. i qua docet nos i di
uitijs nõ ſupbire. nã ille cui⁹ ẽ celũ ꝛ tra paupertatẽ
elegit. Tertio i circũciſiõe q̃ nõ idiguit: attamẽ cir
cũcidi voluit vt nos i vera pnia nosipſos hũiliare
mus. Quarto i baptiſmate: vbi Johez mlto mio
rẽ nõ ꝯtẽpſit: ꝛ ab eo baptiſari voluit. ſic etiã parẽ
tib⁹ ſubditus erat Luc.ij. In hoc nos docuit infe
riores nõ ꝯtẽnere. Quito i aſini ſeſſiõe: i quo docu
it d̃ bonis corpalib⁹ nõ ſupbire: ꝛ corp⁹ hũilr ſub
dere ꝛ tenere. Sexto i pedũ lotõe. i qua docuit hu
milr ſuire Math.xx. Fili⁹ hois non venit miſtra
ri: ſꝫ miſtrare. Septimo i crucis paſſiõe. i qua do
cet ꝯtũelias hũilr pati Eccli.ij. In dolore ſuſtine: i
hũilitate habe patiẽtiã. Sic ꝗ dic. Diſcite a me. Et
ſubdit p̃miũ imitatõis ſue cũ ſubdit. ꝛ inuenietꝭ re
quiẽ aiab⁹ vr̃is. ſ. i pñti ꝛ i futo. In pñti Eccl's vlt.
Laboraui modicũ ꝛ inueni mihi multã requiẽ. ſ.
ꝯſcie: ꝛ pacẽ i futuro Iſa.xxxij. Sedebit ppl's me
us i pulcritudie pacis: i tabernaculis fiducie ꝛ i re
quie opulẽta. Aug⁹. i li. ꝯfeſ. Feciſti nos dñe ad te
inq̃etũ eſt cor nr̃m donec req̃eſcat i te. ¶ Vbi
nota. ſunt aliq̃ q̃ hñt requiẽ i corpib⁹: vt dꝫ Lu.xvj
d̃ diuite epulone. ꝛ ille p̃cipue diues Luc.xij. q̃ di
xit. Aia mea habes mlta bõa repoſita i ãnos plu
rimos. req̃eſce. comede. bibe ꝛc̃. Alij ſunt q̃ inueni
unt requiẽ i aiab⁹. ſ. q̃ ſecurã hñt ꝯſciaꝫ. Aug. i li. d̃
cathezizãdis rud̃. Iocũdi⁹ gaudes de bõa ꝯſcia int
moleſtias q̃ꝫ d̃ mala iter delitias. Sen̄. Nõ naſcit
vera leticia niſi ex pura ꝯſcia. Tertij ſunt q̃ nõ inue
niũt req̃eꝫ nec i aiab⁹ nec i corpib⁹. vt dãnati. Hie
re.xvij. Seruietis dijs alienis q̃ nõ dabũt vob req
em die ac nocte. Quarti inueniũt requiẽ i aiabus ꝛ
corpib⁹: vt bti poſt vniuerſalẽ reſurrectionẽ. Tũc
in eis iplebit pfecte autoritas ſupra allegata Iſa.
xxxij. Sedebit populus me⁹. ſ. quo ad requiẽ aie
i tabernaculis fiducie: quo ad requiẽ corpis. ꝛ i re
quie opulẽta: quo ad vtrũq̃ꝫ. Ibi erit req̃es a labo
re: dolore: ꝛ timore. A labore Apoc.xiiij. Ammo
do req̃eſcit ſpũs a laboribus ſuis. Et a dolore Iſa.
lj. Gaudiuꝫ ꝛ leticiã tenebũt: fugiet ab eis dolor ꝛ
gemit⁹. Et a timore Iob.xj. Req̃eſcet ꝛ non erit q̃
te exterreat. ¶ Eſt alia cauſa q̃ affectũ nr̃m accẽde
re dꝫ ad xp̃i imitationẽ: quã ſubiũgit concludẽdo
euãgeliũ dicẽs. Iugum meũ ſuaue ẽ ꝛ onus meũ
leue. q.d. Si non velletis me ſeq̃ ꝓpt̃ p̃miuꝫ: hoc ẽ
propter eternã requiẽ. deberetis tamẽ me ſeq̃ pro
pter ceſſationẽ acerbitatis exiliũ laboꝝ. Vex q̃dẽ
requies magna ẽ: ſꝫ labor acerbus ꝛ importabilis
ne hõ hr̃et aliq̃tenus excuſationẽ dicit ſaluator. iu
gum meũ. Eſt iuguꝫ euãgelij reſpectu legis. q꞉ lex
euãgelij ẽ charitatis: lex v̓o vetus ſuitutis Rom.
viij. Nõ accepiſtis ſpm̃ ſuitutis i timore: ſꝫ accepi
ſtis ſpm̃ adoptõis filioꝝ dei: hoc ẽ ſpm̃ charitatis:
quã filius ad patrẽ hr̃e dꝫ: ſic dic̃. ꝛ onus meum le
ue. Aug⁹. d̃. v̓bis dñi. Charitas oia ſeua ꝛ imania:
id ẽ magna facit leuia. j. Corint.xiij. Charitas oia

ſuffert. Hiero. Amãti nihil ẽ difficile. Ipe ꝗ ſalua
tor vltra vires hũanas nulli aliq̃d p̃cepit: vltra h̓
grãm ſuam beniuole tribuit: vt q̃ grauia videnꝛ le
uia fiant. Imitemur ꝗ xp̃m ſicut hortaꝛ i pñti cuꝫ
aliquib⁹ laborib⁹ ꝛ virtuoſis opib⁹ req̃rem⁹: ꝛ glo
riã ſuã obtinebim⁹ i futuro. Hãc ſctũs Mathias
adept⁹ ẽ. vt pꝫ i ei⁹ legẽda.

¶ Nota ſup euãgeliũ. Nemo nouit.

Nota hic incidẽtalr ſup illud euangeliũ. Ne
mo nouit p̃reꝫ niſi fili⁹. ¶ Ad dei
cognitõꝫ poſſumus venire p ſeptẽ qualitates. Pri
mo p naturalẽ inſtinctũ cum eũ cognoſcim⁹ ſum
mũ bonũ ꝛ fontẽ oim reꝝ. ſicut agnus ex naturali
inſtinctu matrẽ i balatu cognoſcit: ſic i lumie rõis
i quo creati ſum⁹ ad imaginẽ ꝛ ſiĺitudinẽ dei. Ps.
iiij. Signatũ ẽ ſup nos lu. vul. t. do. i. naturalis ra
tio cognoſcẽdi deuꝫ. Et ſic nemo excuſaꝛ. Sic phi
eũ cognouerũt vt ſummũ bonũ: ſꝫ nihil aliud inue
ſtigare potuerũt. ꝛ ſic vbi iceperũt: ibi finierũt Ro
ma.j. Qui cũ deũ cognouerũt non ſicut deũ glifi
cauerũt: ꝛ euanuerũt in vanitatib⁹ ſuis. ¶ Scdo p
gr̃e infuſionẽ. Vñ ſicut hõ i ſplẽdore ſolis cogno
ſcit colores differre abinuicẽ: ſic p infuſionẽ diuine
gr̃e cognoſcim⁹ quãtũ creator differt a creatura: ꝛ
ecõtra. ſic oriẽs ab occidẽte. d̃ q̃ Eph.v. Eratis ali
q̃n tenebre. ſ. añ infuſionẽ fidei: nũc aũt lux i dño.
Ps. In lumie tuo. ſ. infuſo: videbim⁹ lumẽ. ſ. eẽn
tiale. ¶ Tertio deũ cog̃ſcim⁹ p ãgelicã reuelatõeꝫ.
ſic hõ p nũcios cog̃ſcit negocia. ꝛ ſic ãgeli ſt nũcij
dei. Rych. Angel⁹ ẽ diuin⁹ nũci⁹ p quẽ diuinã vo
lũtatẽ ag̃ſcim⁹. lꝫ nõ viſibilr: tñ iuiſibilr. ex q̃ ei offi
cio nob reuelat agnitõꝫ dei. Nã ſic dic Dyoni. An
gel⁹ ẽ mãifeſtatio diuini lumis. Et ſic cog̃uerũt deũ
ãtiq̃ p̃res abrahã: yſaac ꝛ iacob. q̃bus mltoties an
geli dei viſibilr apparuerũt: ꝛ docuerũt eos de deo ꝛ
d̃ celeſtib⁹. ¶ Quarto deũ cog̃ſcim⁹ p hũanã eru
ditõeꝫ: ſic diſcipuli lrãs a mg̃ris diſcũt. Ps. Auri
bus nr̃is audiuimus: p̃res nr̃i annũciauerũt nobis
opus q̃d operatus ẽ i nob. opus creatõis. guberna
tõis. gl'ificatõis: ꝛ ſic d̃ alijs. Sꝫ heu p̃res eruditio
nẽ hmõi nõ ſuſceperũt: nec aliq̃d ꝓ deo ſuſtinuerũt
nec hodie ſuſtinẽt. Ps. Noluerũt itelligere vt bñ
agerẽt. Nolũt tales ſeipos nec deũ cog̃ſcere p eru
ditõꝫ: ꝛ ſic nec de⁹ eos cog̃ſcit p approbatõꝫ. ſꝫ dic
eis Mat.xxv. Diſcedite a me: neſcio vos. Ioh.x.
ego cog̃ſco oues meas: ꝛ cog̃ſcũt me mee. ¶ Quin
to cog̃ſcim⁹ deũ p creaturaꝝ ꝯſideratõꝫ Ro.j. In
uiſibilia dei p ea q̃ facta ſt itellecta ꝯſpiciunꝛ. Et.j.
Cor.xiij. Videm⁹ nũc p ſpeclm ꝛ i enigmate. Au
guſ. d̃ ci. dei. Per ſpeclm. i. p ſiĺitudinẽ creaturarũ
cog̃ſcimus deũ. q꞉ i creaturꝭ videmus veſtigia dei.
Sic dꝫ Sap.xiij. A magnitudine ſpeciei creature
cognoſcibilr poterit eoruꝫ creator iueri. Sic ſan
cta Katherina cognouit. ¶ Sexto deuꝫ cognoſci
mus p ſcripturarũ inſpectõem. ſicut homo vultuꝫ
in ſpeculo. Sanctus Tho. parte.j.q.j.art.ix. Ma
ior noticia de deo non habetur in hac vita q̃ꝫ in ſa
cra ſcriptura. Gregorius. Sacra ſcriptura eſt q̃d
dam ſpeculũ quod oculis mẽtis ꝓponitur: vt iter
na facies videatur. Ideo dic ipſe ſaluator Jo.vij.
Scrutamini ſcripturas in quibus putatis habe
re vitam eternaꝫ: ꝛ teſtimoniũ hr̃e de me ꝛc̃. ¶ Se

ptimo p miraculoꝝ opatõem. ſicut ſapiẽs cogno-
ſcit aiaꝫ ſuã p opatõeꝫ potẽtiaꝝ. ſ. p itellectũ ⁊ me-
moriã q̃ cogſ̃cit ſe hr̃e aiaꝫ rõnalẽ ⁊ differre a brutꝭ
Et ſic nos cuꝫ audim⁹ miracl'a ꝯ naturã ⁊c̃. bñ co-
gnoſcim⁹ h̃ a d̃o fieri: cũ id natura nõ poſſit opari.
⁊ ſic xp̃s dixit d̃ iudeis Joh. v. Si opa nõ feciſſẽ q̃
nemo ali⁹ fecit pctm̃ nõ hr̃ent. nũc aũt excuſatõeꝫ
nõ hñt. ſ. d̃ pctõ ſue infidelitatis. Sic g̃ talib⁹ mo-
dis poſſu m⁹ puenire ad cognitõeꝫ. ſ. gratuitã dei i
pñti: ⁊ mereri vt ipm agnoſcam⁹ deniqꝫ p gl'aꝫ i fu
turo. Sũt tñ aliq̃ q̃ hic deũ nõ cognoſcũt. ſ. p grãꝫ:
neqꝫ i futuro p gl'aꝫ. J ¶ Et taliũ etiã ſeptẽ ſũt ge
nera. Primi ſunt iniq̃. Iniq̃tas em̃ ẽ pũerſio natu
ralis ordinis. Jſa. j. De gẽti peccatrici ⁊ ppl'o gra-
ui iniq̃tate: ſemi nequã ⁊ filijs ſceleratis. Subdit.
Bos cognouit poſſeſſorẽ ſuũ: ⁊ aſin⁹ p̃ſepe domi
ſui. iſrl' autẽ me nõ cognouit: ⁊ ppl's me⁹ nõ itelle-
xit. Ps. Obſcuratũ ẽ inſipiẽs cor eoꝝ. ¶ Scdi ſũt
igrati q̃ grãs nõ agũt d̃ infuſiõe gr̃e Ro. j. Qui cũ
deũ cognouerũt: nõ ſicut deũ gl'ificauerũt. Bern.
Ingratitudo ẽ vẽt⁹ vrẽs exiccãs fõtẽ pietatꝭ ¶ Ter
tij ſũt iobediẽtes: nolẽtes audire p̃dicatõeꝫ vñ deũ
poſſent cognoſcẽ Hiere. vij. Audite vocẽ meam ⁊
ero vobis de⁹. Subdit. Et nõ audierũt neqꝫ iclina
uer̃t aurẽ ſuã: ꝫ abier̃t i voluptatib⁹ ſuis. ¶ Quar-
ti icreduli nõ credẽtes ſacre ſcp̃ture. ſic fuer̃t hoieſ
tp̃e Noe Geñ. vj. Noe cẽtũ ãnis archã edificauit ⁊
i edificatõe p̃dicauit hoibus vt ceſſarẽt iniq̃ agẽ ⁊
irã dei euadere: ipſi ſubſãnauer̃t eũ. ⁊ ſic cũ ſecuriſ
ſimi eẽnt venit diluuiũ. Sic d̃r nobis Mat. xxiiij.
Sicut fuit i dieb⁹ Noe: ita erit aduẽt⁹ filij homis.
¶ Quīti ſũt mũdi amatores: q̃ pl⁹ amãt corpis af-
fectũ q̃ꝫ aiaꝫ Ro. j. Seruierũt poti⁹ creature q̃ꝫ cre-
atori. Jd̃o Jſa. vj. Exceca cor populi hui⁹: vt vidẽ
tes nõ videãt: ⁊ audiẽtes nõ itelligãt. ¶ Sexti ſunt
iuidi p̃ malicia Sap. v. Excecauit eos malicia eo-
rum. ¶ Septimi ſunt idurati: q̃s nec ſcriptura ſa-
cra nec miracl'a illumiare pñt. d̃ qb⁹ Hiere. v. In-
durauerũt ſupra petrã corda eoꝝ. Ps. Ipſi nõ co
gnouer̃t vias meas: ſi. i. nõ itroibũt i reqēꝫ meã.
¶ Itẽ nota volẽs ex h̃ nõbili ſmonẽ facẽ poſſꝫ ſic
ſcribẽ. Nemo prẽꝫ nouit niſi fili⁹. ¶ In ſũma v̈bo
ruꝫ ip̃e ſaluator duo inuit. Prio inſinuat quõ pa-
trẽ celeſtẽ nemo nouit: ibi. nemo. Scd̃o ſpecificat
q̃lr ip̃e ſolus fili⁹ ſpãlr ꝯgſcit: ibi. niſi fili⁹. Nota q̃
druplex ẽ cognitio. ſ. gratuita. gl'ioſa. natural'. ⁊ pfe
cta. K ¶ Nota ſup illo v̈bo. Cõfitebor tibi pr̃. di
cit glo. ſup Apoc. triplex ẽ ꝯfeſſio. Pria pcti. j. Co
rinth. xiiij. Nõ ꝯfundaris ꝯfiteri pctã tua. Scd̃a ẽ
fidei. Ro. x. Corde credit̃ ad iuſticiã: ore aũt fit cõ-
feſſio ad ſalutẽ. Tertia ẽ ꝯfeſſio laudis ſiue grãrũ-
actõis Eccli. lj. Cõfitebor tibi dñe rex: ⁊ collauda-
bo te deũ ſaluatorẽ meũ. Et ſic accipit̃ hic. ¶ A
Hec autẽ cõfeſſio p̃mo dꝫ fieri cũ vocali exp̃ſſiõe.
q: non ſolũ habem⁹ a deo ſpm̃: ꝫ etiã corp⁹ igit̃ ⁊c̃.
Notat̃ hoc i v̈bo cõfitebor. ſ. corde ⁊ ore. Scd̃o cũ
recta intẽtõe: ⁊ tãgit̃ ibi cũ dic̃. tibi. i. ad honorẽ tu
um: nõ ad fauorẽ hoim vl' ad lucrũ ẽrenũ. Magr̃
in. ij. diſt. xl. Actus ſimplr mali ſunt q̃ pũerſaꝫ hñt
intẽtõeꝫ. Tertio cuꝫ filiali dilectõe. ⁊ notatur i hoc
v̈bo pat̃. cui tenemur filialẽ dilectionẽ quam req̃-
rit a nobis Malach. j. Si ego pat̃ ſum vbi ẽ amor

tuus: Et tangit̃ ibi: domie. Quarto cũ magnificẽ-
tiali honore: cuꝫ dic̃. celi ⁊ terre. Summ⁹ honor ⁊
magnificẽtia i diuia laude ẽ cognoſcere deum cre
atorẽ eẽ viſibiliũ ⁊ iuiſibiliũ. Grego. xviij. moral'.
Oñis deus nõ idiget laudibus noſtris: tamẽ pro
pter nos vult laudari vt nos p̃ficiam⁹. Quito cuꝫ
bñficiali cõmemoratõe. Et tangit̃ ibi cum dic̃. ab-
ſcõdiſti hec a ſapiẽtib⁹: ⁊ reuelaſti ea puulis. Am-
broſ. ſup Luc. Nihil deo p̃ bñficijs poſſum⁹ ma-
gis facere niſi q̃ grãs agamus. Sexto cum mẽta-
li exultatõe Luc. x. Exultauit i ſpũ nobis i exẽplũ
Ps. Pſallite dño i leticia. ij. Cor. ix. Hylarẽ dato-
rem diligit deus.

¶ Sermo lxvij. ¶ Ad idẽ.

V

Enite ad me oẽs qui
laboratꝭ ⁊ onerati eſtis. diſcite a me q: mi-
tis ſum ⁊ hũilis corde: ⁊ inenietis requiẽ
aiabus vr̃is. Math. xj. In ſumma v̈boꝝ apte ſal-
uator tria p ordinẽ oñdit. Primo laborãtes ad ſe
venire iducit: ibi. venite. Scd̃o formã ipm imitan
di eis p̃ponit: ibi. diſcite a me. Tertio mercedẽ la-
boris ⁊ imitatõis ipſis p̃mittit: ibi. ⁊ inenietis req̃
em aiab⁹ vr̃is. ſ. hic i ꝯſcia ⁊ poſt mortẽ i etña glo-
ria. De p̃mo dic̃. Venite ad me oẽs q̃ labora. Dic̃
em̃ Hugo d̃ ſancto vict̃. Eſt labor i vitijs: requies
i virtutib⁹. M ¶ Vbi tamẽ ſciẽdum q̃ triplex ẽ
labor. Eſt labor i vitijs. labor p̃ vitijs. ⁊ labor cõtra
vitia. Et ſm̃ hoc triplices ſunt laborãtes: oẽs tñ ta
les ex benignitate ſua vocat. ¶ Prim⁹ labor ẽ i vi-
tijs: ⁊ ſunt tales qui ſic laborãt i vitijs vt eoꝝ peſſi
ma deſideria compleãtur. ille ẽ iniqu⁹ Hierem. ix
Vt iniq̃ agerẽt laborauerũt. Sic laborat ſupbus
in ſupbia. auarus i auaricia. luxurioſus in carnis
cõcupiſcẽtijs. guloſus i crapula. iracũdus in ira. ⁊
ſic de alijs. Grego. i moral'. Quid em̃ i hac vita la
borioſius q̃ꝫ terrenis ⁊ carnalib⁹ deſiderijs eſtua-
re: aut q̃d quieti⁹ q̃ꝫ nihil hui⁹ ſecl'i appetẽ: Hinc
ẽ q̃ iſraeliticus populus cuſtodiã ſabbati accepit
munere Exod. xx. Egyptus v̈o multitudine mu-
ſcarũ fuit pcuſſus. Et populus qui deũ ſequit̃ ha-
bet requiẽ mẽtis. egyptus v̈o. i. mũd⁹ muſcis ple-
nus: hoc ẽ iniquitatib⁹. Muſca eſt inquietũ aial. ⁊
ſic peccatores deſiderijs inq̃etãtur Eccl's. x. Mu-
ſce moriẽtes pdunt ſuauitatẽ vngẽti. i. cogitatões
crimioſe q̃ in aia naſcũtur ſuauitatẽ ſpũs pdere fa
ciunt. Et ſi he muſce. i. cogitatões iniq̃ pdunt ſua
uitatẽ ſpũs: q̃ꝫtomagis v̈ba ⁊ opatões. Et ſic i ta-
libus laboribus laborãtibus implet̃ illud Sap. iij
Labor eoꝝ ſine fructu. imo ⁊ cum dãno. Vñ Ro.
vj. Quẽ fructuꝫ habuiſtis i quib⁹ nũc erubeſcitꝭ
Stipẽdia pcti mors. Hi merito pñt ꝯḡri illõ Lu.
v. Per totã noctẽ laborantes nihil cepim⁹. Nocte
laborãtes nihil cepim⁹. Nocte laborat q̃ pctis inſi
ſtit. iſti nihil boni acq̃rũt. q: tot⁹ oneroſus ẽ eoꝝ la
bor ⁊ penoſus Eccl's. x. Labor ſtultoꝝ affligit eos
. ſ. nõ tm̃ i pñti: ꝫ etiã i futo. Et iõ tales ex benigni-
tate ſua vocat ab hmõi labore dicens. Venite ad
me oẽs q̃ la. ⁊ one. eſ. Ps. xxxvij. Iniq̃tates mee ſu
pgreſſe ſũt ca. meũ: ⁊ ſic on⁹ graue grauate ſunt ſu
me. Reuera graue. q̃d grauI⁹ ⁊ oneroſi⁹ pctõ: Ipꝫ
nec celũ nec terra nec p̃adiſus portare potuit. Ab

eo igit labore peccati vocat: ꝛ refectionē ꝓmittit di
cens. Ego reficiā vos. ſ. hic ſacrali aut ſpūali refe-
ctōe: ꝛ deniqꝫ celeſti i futuro. Sꝫ heu mīme aduer
tunt hoc carnales homīes: ꝛ ſtultiores brutis ſe in
hoc oñdūt. Vñ Symō de caſſia dic. Aīalia onerī-
fera q̄rūt iuxta nature inſtinctū oppꝛimētibꝰ one-
ribꝰ releuari. ſꝫ hoībus nulla onera grauiora niſi
iſta q̄bus ſe ſpōte onerauerūt i aīa. nec tñ illa depo
nere curāt: ſꝫ vt dr̄ Prouerb. ij. Relinquūt iter re-
ctū ꝛ ambulāt vias tenebroſas. letātur cum male-
fecerint ꝛ exultāt i rebus peſſimis. quoꝝ finis inte
ritꝰ ꝛc. ¶ Scōus ē labor ꝓ vitijs. ſ. extirpandis. ꝛ h̄
fit i vera pnīa: ad quā ipe ſaluator hortat Luc. iij.
Facite fructꝰ dignos pnīe. Ro. vj. Sicut exhibui-
ſtis mēbra vr̄a ſuire imūdicie ꝛ iniq̄tati ad iniq̄ta
tem: ita ꝛ nūc exhibete mēbra vr̄a ſuire iuſticie i ſā
ctificatione. Deut. xxv. Scdm̄ menſuraꝫ delicti erit
plagaꝝ modus. Sap. xj. Per q̄ q̄s peccat: p hec ꝛ
punietur. Apoc. xviij. Quātū glorificauit ſe ꝛ i deli
tijs fuit: tantū date illi tormētum ꝛ luctū. Sꝫ heu
hūc laborē multi ꝯtēnūt: potiꝰ volūt eē ocioſi. ido
in eis ſuo tēpore iplebit illud pſ. In labore hoim
nō ſunt: ido cū homibꝰ nō flagellabunt. Glo. ſꝫ cū de
mōibus. ¶ Tertiꝰ eſt labor cōtra vitia. ille labor eſt
glorioſus. q2 coronat laborātē. Ido. ij. Thi. ij. La-
bora vt bonus miles. ſ. ad ſuppeditādū inimicos
Et ſubdit. Nemo eñ coronabit: niſi q̄ legitime cer
tauerit. Ido pſ. Viriliter agite ꝛ cōfortet cor vr̄m: ꝛ
ſperate i dño. Eccli. vlͤ. Opami opus vr̄m añ tpꝰ:
ꝛ dabo mercedē i tēpore ſuo. Oēs ḡ hmōi laborā-
tes vocat: dicēs. Venite ad me oēs. Et hoc quo ad
p̄mū. ¶ Dixi ſcdō formā imitādi ipm eis ꝓ-
ponit cum ſubdit. Diſcite a me: q2 mitis ſum ꝛ hu
milis corde. Augꝰ. d̄ vbis dñi. Nō dic diſcite mor
tuos ſuſcitare. nō demones effugare. nō ſup mare
ſiccis pedibꝰ ābulare. q2 dic Greg. iij. moral. Sā-
ctitatē nō ꝓbāt ſigna ꝛ miracula: ſꝫ charitatis opa
Et ḡ dic. Diſcite a me. ſ. facē ꝛ docē. q2 mitis ſuꝫ. ſ.
exteriꝰ i moribꝰ. ꝛ hūilis corde: hoc ē v̄itatis iteriꝰ
i mēte. ꝯ̄t illos d̄ q̄bus dr̄ Eccli. xix. Eſt q̄ nequit
ſe hūiliat: ꝛ iteriora eiꝰ ſunt plēa dolo. Ergo vt illi
puuli d̄ q̄bus Math. xiiij. Quicūqꝫ hūiliauerit ſe
vt puulꝰ ille: itrabit in reg. ce. Ex his ḡ ſupradictis
vbis nobis a xp̄o tria imitāda ꝓponunt. ſ. mititas
i ꝯuerſatōe. hūilitas i cognitōe. ꝛ v̄itas i intētōe: ſic
de ſe dic. mitis ſū ꝛ hūilis corde. mitis ſū: q2 nullū
ledo. hūilis ſum: q2 nullū deſpicio. corde q2 nullū
decipio. Huic ſentētie ꝯcordat Rab. dicēs. ¶ D
Tria a ſaluatore diſcamꝰ. ſ. vt ſimꝰ mites moribꝰ.
nemīnē ledamꝰ. ꝛ nullū decipiamꝰ. Primo docet
nos mititatē. Hierony. Mititas ē animi dulcedo
quā nulla vicit amaritudo. Sic dic Bonauē. Mi
titas hūiliat aīꝫ ad beniuolētiā ꝛ ad paſſiōis tolerā
tiā: ꝛ aduerſitatis patiāꝫ. q̄ ꝯ̄t iniurias nō turbat
nec amaritudīe cordis irritat. Meritū eius oñdit
ſaluator Mat. v. dicēs. Bti mites. Aug. d̄ vita xp̄i-
ana. Mites nemīnē ledūt nec vbis nec factis: ſꝫ oi
bꝰ ꝓdeſſe deſiderāt. p̄mīū eoꝝ ē. ipi poſſidebūt ter
rā. De q̄ pſ. Credo vid̄. bōa do. i ter. vi. Aug. Ubi
nullū malū erit: nullū bonū latebit. Hāc ḡ v̄tutē
a xp̄o diſcē demꝰ: q̄ i ſeipo eādē oñdit. Ipe eī mitis
fuit ad vba: ad vbera: ꝛ ad tormēta. Vide i p̄cedēti
ſmōe. ¶ Et nota mites ſinglarit tria dona re
cipiūt a dō. Primo ꝯſuatōeꝫ ab oi ipatia: ira ꝛ iui
dia. Boet. Mititas eſt ſic antemurale i caſtro aie.
oēs lapides duroꝝ vboꝝ: oēs ictꝰ iiurie ſuſcipit ꝛ
i patia cuſtodit. Exēplū. ſicut vaſa vitrea i re molli
voluūtur vt a leſiōe ꝯſuētur. ſic māſuetudo. Ido
Eccli. x. Fili i māſuetudie ſua aiaꝫ tuā. Scdō mi-
titas mltiplicat grāꝫ. Declarat hoc Heinricꝰ d̄ fir-
maria. Sic roſa ad p̄ntiā dulcis roris ꝛ ad feruorē
ſolis nālr ſe apit: ꝛ ecōuerſo ad frigidi vēti p̄ntiā ſe
ipaꝫ claudit. ita cor hūanū ex dulcore mititatis di
latat: ꝛ ad recipiēdū diuios influxꝰ capaciꝰ reddit.
Sic dr̄ Prouer. iij. Māſuetis dabit grāꝫ. Gre. Sic
ira ꝑturbat hitaculū ſpūs: ſic māſuetudo p̄parat ꝛ
ꝯſuat. Tertio facit poſſidē trā. d̄ q̄ Deut. viij. Du-
cet te dñs i terrā bonā lacte ꝛ melle fluentē. p qd̄ ſi
gnificat fruitio diuitatis ꝛ hūanitatis. Hāc terraꝫ
apte dñs his q̄ mites ſūt ꝓmittit: vt. ſ. declaratū ē.
Scdō docet nos ipe ſaluator vt ſimꝰ hūiles mori
bus. Rab. ſ. vt nemīnē ꝯtēnamꝰ. Augꝰ. Si magnꝰ
vis eē a mīmo icipe: ſi cogitas fabricā magne celſi
tudinis ꝯſtruē: inſpice fūdamētū magne hūilitat.
Gre. xxxiiij. moral. Ad h̄ vnigenitꝰ dei filiꝰ formaꝫ
infirmitat nr̄e ſuſcepit: ꝛ p hāc nō ſolū viſibil: ſꝫ eti
am deſpectꝰ apparuit: vt deꝰ hūilis doceret hoīeꝫ
nō eē ſupbū. Ido Augꝰ. O hō puderet te imitari
hoīeꝫ hūilē: ſaltē imitare hūilē deū. Erubeſcat hō
eē ſupbꝰ cuꝫ hūil ſit deꝰ. Gre. xxxviij. moral. Sic
ſupbia ē origo pditōis: ita hūilitas ē inſtrumētuꝫ
nr̄e redēptōis. Redēptor nr̄ magnꝰ manēs ſup oia
factꝰ ē puꝰ: hoſtis ſup oia videri voluit elatꝰ eē. Il
le dixit. In celū ꝯſcēdā. Xp̄s vō p ꝓphaꝫ dixit. Re
pleta ē mal aia mea: ꝛ vita mea i inferno appropi-
q̄bit. Ille dixit. Silis ero altiſſimo. Hic vō p ꝓphe
tā dixit. vmis ſū ꝛ nō hō ꝛc. merito dicē potuit. di
ſcite a me: q2 hūil ſū. ¶ Alteriꝰ ſciēdū mlti ſt
ḡdꝰ hūilitat q̄s diſcere debemus a xp̄o ſaluatore.
Primꝰ gradꝰ ē volūtarie ſubeē maiori. Rom. xiij.
Ois aia p̄tātibꝰ ſublimioribꝰ ſubdita ſit. Diſcite a
xp̄o q̄ dixit Jo. viij. Que placita ſūt ei facio ſemp
Jo. v. Nō veni facē volūtatē meā: ſꝫ eiꝰ q̄ miſit me
pr̄is. Et h̄ docuit nos p aplꝫ Heb. xij. Obedite ꝓ-
poſit vr̄is. ipi ei puigilāt q̄ſi rōnē reddituri p aia
bꝰ vr̄is. ¶ Scōus ḡdꝰ ē d̄ nobilitate gener nō ſup-
bire. ꝛ h̄ docuit i icarnatōe Phil. ij. Exinaniuit ſe-
metipm for. ſ. ac. Aug. Erubeſcat ſupbire hūana
infirmitas cū ſe depſſit diuia maieſtas. ¶ Tertius
gradꝰ ē d̄ diuitijs nō eleuari. Et hāc hūilitatē docu
it i natiuitate: cū ille cuiꝰ ē celū ꝛ tra elegit paupta
tē: pauprime natꝰ ē Lu. ij. Inuenerūt infātē pānis
iuolutū: poſitū i p̄ſepio. O miri hoīes oppoſitū fa
ciūt: oñdētes ſe i diuitijs ꝛ vanitatibꝰ ſuis. ¶ Quar
tꝰ ē ſe vilē ſuitorē reputare. Hūc gradū docuit cū
circūcidi ꝛ i tēplo p̄ntari voluit: ꝛ ſic tāqꝫ pctōr ap-
parere q̄ nullū vulnꝰ pcti habuit: tñ ligaturā vulne
ris nō refugit nobis i exēpluꝫ. ¶ Quītꝰ q̄ ab alijs
vilis reputari vult. Bern. Vere hūilis nō vult tm̄
hūilis dici: ſꝫ etiā vilis cū h̄ reputari. Hūc xp̄s do
cuit i ſuo baptiſmate: vbi veit ad Johēꝫ tanqꝫ qui
baptiſmo idigeret: ab eo baptiſari voluit ac ſi mi-
nor eo eēt. Et nota de hac mētali humiliatiōe q̄ ſi
quis ſe alijs viliorem reputat. dicit ſanctus Tho.

de hoc merito fieri habz ꝛ in eo cognoſcit. Primo
cū videris aliq̄d bonū in ꝓximo qḋ ꝛ in te nō ſcis
hr̄e.tūc ex hūilitate debes te illi ſbijcere. Scḋo cū
cogſcis aliquē defectū in te quē in alio nō cogſcis
tūc iteꝝ ex hūilitate debes te ei ſbijcere. Tercio ſi
tales nō ſcias ī manifeſto ſigno te ꝓfulgere nō poſ
ſe debes cogitare ꝙ aliqḋ bonū latet ī eo qḋ tu nō
ꝑcipis. Et ſic iteꝝ debes teipſuz viliorē reputare ꝗ
reuera nōnūꝗ̄ euēit ꝙ q̄s in ſe occl'te habeat ꝙ ille
q̄ magne reputatōis ē nō hꝫ. Et ſic dic̄ Chriſ. Qui
vere hūilis ē ſꝑ indigniorē ſe alijs reputat. Sꝫ heu
aliq̄ ſūt q̄ bene ſe viles dicūt ſꝫ reputari nolūt neq̄
audiri ꝛc̄. Et ꝗ ſꝑ eſt q̄ſi latēs ſignū ſupbie. ¶ Sex
tus ḡdus eſt inferiores nō ꝯtēnere. ſꝫ eis hūiliter ſe
ſubijcere. Hāc hūilitatē xp̄s in duodecio āno eta-
tis ſue docuit cū ꝑentib⁹ ſuis ſbdit⁹ erat. vt Lu.ij.
Deſcēdit cū eis in nazareth ꝛ erat ſbdit⁹ illis. Ber.
Quis qb⁹. deus hoib⁹. cui angeli ſuiūt. cui ꝑnci-
pat⁹ ꝛ ꝑtātes obediūt ſubdit⁹ erat marie ꝛ ioſeph
hoib⁹. ¶ Septim⁹ ḡdus eſt hūiles hoies ex corde
diligere. Ecci.xiij. Omne aīal diligit ſibi ſilē. hunc
hūilitatis ḡduz xp̄s docuit cū hūiles piſcatores in
diſcipulos familiares ſibi elegit. vt ptꝫ Math.iiij.
Marci.j. ꝛ Luce.v. ¶ Octau⁹ ḡdus eſt honorē im
pendēdū fugere. hūc docuit nos tp̄e ꝑdicatōis ſue
cū ſignis ꝛ miraculis clareſceret. ꝛ iudei vellēt euꝫ
facere regē. Joh.vj. ipſe fugit ab eis. abſcōdit ſe. no
luit ſuſtinere humanū honorē ꝛc̄. ¶ Nonū ſignuꝫ
hūilitatꝭ eſt honorē impēdendū ꝓhibere. ꝛ ſic xp̄s
Marc̄.ix. ſurdo muto ſanato ꝓhibebat ne cui di-
ceret. ſilr̄ Mat.viij. leproſo curato dixit. vade ne-
mini dixeris. Etiā in trāſfiguratiōe Mat.xvij. Ne
mini dixeritis viſiōeꝫ hāc. Et ſic nos docuit Mat
vj. Neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua. Qui
ſe laudari deſiderat ſupbū ſe eſſe demōſtrat. ¶ De-
cim⁹ ḡdus eſt de oblato honore dolere. ꝛ ſic xp̄us
in die palmaꝝ cū magnus honor eſſet ſibi exhibi-
tus flevit Luc̄.xix. ꝛ ſic nos. Chriſ. ſup Mat. Sa-
piēs dū laudat̄ in facie flagellat̄ in corde. ¶ Unde
cimus ḡdus q̄ñ q̄s vilia officia exercere nō ꝯtēnit.
hūc ḡdū xp̄us docuit in pedū ablutiōe. Et autem
hmōi exercitia ſigna ſunt vere hūilitatis habet̄ de
pe.di.ij. ſi quis. vbi dicit̄. Exercitia hūilitatis ſunt
ſe ſubdere vilioribus officijs. ꝛ ſic chriſtus docuit.
Uñ cū diſcipulis ſuis pedes laviſſꝫ Joh.xiij. dixit
Exemplū dedi vobis quēadmoduꝫ ego feci ita ꝛ
vos faciatis. Mat.xx. Filius hois nō venit mini-
ſtrari ſꝫ miniſtrare. ¶ Duodecim⁹ ḡd⁹ eſt patiēter
pati ꝛ ꝯtemni. Hūc ḡdū habuit xp̄s. vt ptꝫ in mul
tis locis euangelij. Mat.xiij. Nonne eſt hic fabri
filius. Joh.viij. Teſtimoniū tuū nō ē veꝝ. Et iteꝝ
Nōne benedicim⁹ nos q2 ſamaritanus es ꝛ demo
nium habes. nob in exempluꝫ. Eccli.ij. In dolore
ſuſtine. in hūilitate patiētiā habe. Sic in igne ꝓbat̄
auꝝ: ſic hoies in camino hūiliatiōis. ¶ Tredecim⁹
grad⁹ eſt nō ſolū patiēter ſꝫ gaudent̄ pati. hūc ḡduꝫ
habuit ꝛ docuit in paſſiōe. Heb.xij. Propoſito ſi-
bi gaudeo ſuſtinuit crucē. ꝛ apl'i Act.v. Ibāt apl'i
gaudētes a ꝯſpectu ꝯcilij q̄m digni habiti ſunt ꝓ
nomine xp̄i ꝯtumeliā pati. ſic veri hūiles. Grego
Qui gl'iaꝫ nō q̄rit nec ꝯtumeliā ſentit. Aug. Pl'es
ſunt q̄ volūt hūiles videri. pauci vero contemni

¶ Quartuſdecim⁹ ḡd⁹ vilē ſe ex corde ꝯfiteri. Iſa.
xliij. Narra ſi quid habes vt iuſtificeris. Eccl'i.iiij.
Nō ꝯfundaris ꝓ aīa tua dicere veꝝ. ¶ Quintuſde
cimus ḡd⁹ eſt dolor. ſ. q̄ñ homo eſt cā ſue deſtitutō
nis. Michee.iiij. Dole ꝛ ſatage filia ſyon q̄ſi par-
turiēs q̄ nūc egrederis de ciuitate. ꝛ habitab in re-
giōe ꝛ venies in babilonē. i. domū ꝯfuſiōis ꝛc̄. Hi
ꝗ ſūt grad⁹ vere hūilitatis. dyoniſi⁹ de angelica hie
rarchia. Quāto q̄ſꝗ̄ hūilior eſt ꝯ tāto deo ꝓpiq̄or
Amb. ſup bt̄i immacl'ati. Quāto q̄ſꝗ̄ abiectior ī ꝗ
ſecl'o tāto magis exaltabit̄ in futuro. Naꝫ ꝑ q̄t ḡd⁹
hūilitatis q̄s deſcēdit ꝑ tot ibi aſcēdit. Ideo Iſid.
Deſcēde vt aſcēdas. ſic ſaluator. Diſcite a me quia
mitis ſum ꝛ hūilis corde ꝛ inuenietis reqem aīab⁹
vr̄is. ſ. hic ꝛ in futuro. Hic tercia ps ꝑncipalis tan-
gitur quam breuitatis cauſa pretermitto.

¶ Sermo lxviij. ¶ Ad idem

T U dn̄e qui noſti corda

oſtēde quē elegeris. Act.j. In ſumma ꝑ-
ſentis ep̄l'e duo breuiſſime tāgunt̄. Primo
ꝑponit̄ iude ꝓuaricatio ꝛ ei⁹ punitō. ibi. Exurgēs
petr⁹. Scḋo ſubiūgit̄ matthie approbatio ꝛ ei⁹ ele-
ctio. ibi. tu domine q̄ noſti corda. vel ibi. ſtatuerūt
duos ꝛc̄. De ꝑmo dicit. In dieb⁹ illis. ſ. in tp̄e me-
dio inter aſcēſiōeꝫ domini ꝛ pēthecoſtes. tūc exur-
gens petr⁹ tāq̄ ꝑncipalis ꝛ caput alioꝝ in medio
fratꝝ ꝛ diſcipuloꝝ q̄ tāq̄ fratres mutuo ſe habebāt
Erat aūt ſ. turba hoim. cxx. ꝛ dixit. ſ. petr⁹. Viri
frēs oportet impleri ſcp̄turā quā ꝑdixit ſp̄ūſſanct⁹
cui⁹ verbū nō pōt eſſe falſuꝫ. q2 ſp̄ūs veritatis eſt.
per os dauid de iuda q̄ fuit dux eoꝝ q̄ appҺēderūt
ihm q̄. ſ. iudas ꝯnūerat⁹ erat in nobis. i. vn⁹ ex. xij.
apl'is. ꝛ ſortit⁹ eſt ſortē miniſterij hui⁹. i. dignitateꝫ
apl'icā quā nō habuit a caſu vel a ſorte ſꝫ ꝑ xp̄i ele-
ctiōeꝫ. Joh.vj. Nōne ego vos. xij. elegi ꝛ vnus ex
vobis eſt diabol⁹. Sors eñ aliq̄ñ accipit̄ ꝓ pte. et
ſic accipit̄ hic. q2 in pte apl'oꝝ vocat⁹ eſt. Et ꝗ q̄deꝫ
poſſedit agꝝ de mercede iniq̄tatis. i. poſſideri fecit
ab alijs q2. xxx. denarios q̄b⁹ xp̄m vēdiderat in tē-
plū ꝓiecit. ex q̄b⁹ ꝑnceps ſacerdotū emit agꝝ ꝓ ſe
pultura ꝑegrinoꝝ. vt hr̄ Mat.xxvij. Conſeq̄nter
nūc innuit cauſas depoſitionis iude. ¶ Ubi
nota pl'ib⁹ ꝺ cāis p̄lat⁹ deponi ꝯſueuit. ꝛ ſic iudas
¶ Primo ꝓpt̄ notorij homicidij immanitatē. i. crude
litatē. Et ſic iudas mal⁹ p̄lat⁹ homicidiū ꝯmiſit q̄ñ
dei filiū occidi ꝓcurauit. Et ꝗ homicidiū fuit noto
riū. Uñ dr̄ in textu. Et notū factū eſt oīb⁹ habi-
tātib⁹ in hierl'm. Notoriū fuit homicidiū iude tri-
b⁹ mōis. Primo ꝑ ꝓſumptōꝫ violētā. Nā ſi fu⁹ cuꝫ
inimicis capitalib⁹ dn̄i ſui ꝯciliū ſecretū iniret ꝓſu
meret̄ ꝯ fuꝫ ꝙ ī mortē dn̄i ſui machiat⁹ fuiſſꝫ. Ini
mici eñ capitales xp̄i erāt ſcribe ꝛ phariſei ad q̄s ꝑ
rexit ꝛ ꝯciliū cū eis iniuit. Mat.xxvj. Abijt vn⁹ ex
xij. ad ꝑncipes ſacerdotū. ꝛ ait. Quid vultis mihi
dare ꝛ ego vobis eū tradā. Scḋo fuit notoriū ꝑ fa-
cti euidētiā. q̄ñ venit turba cū gladijs ꝛ fuſtib⁹ ad
capiēdū ihm. tūc nō potuit aliq̄ tergiuerſatōe cela
ri. Tercio fuit notoriū ꝑ cōfeſſiōꝫ ꝓpriam. Mat.xx
vij. Peccaui tradēs ſanguinē iuſtū. Et iſta ꝯfeſſio
facta eſt in iudicio corā ꝑncipib⁹ ſacerdotū ꝛ ſenio
rib⁹ qui fuerūt iudices ꝓpl'i. ¶ Scḋo p̄lat⁹ pōt de-

poni ꝓpter hereticā prauitatē. Sic iudas a fide xp̄i
p̄uaricat⁹ fuit. tāgit̄ h̄ in lr̄a cū ſequit̄. accipe locū
miſterij hui⁹ de q̄ p̄uaricat⁹ eſt iudas. Ipſe em̄ receſ
ſit de lumie fidei ad tenebras infidelitatis. Iō xp̄s
poſt ſuū receſſuꝫ dixit. Nūc clarificat⁹ eſt fili⁹ hoīs
Ioh. xiij. Nā cū ille mal⁹ erat cū bonis ſic corui⁹ cū
colūbis. tūc collegiū apl'oꝝ nō erat pfecte clarū. ⁊
ſic dr̄ ibidē. Erat aūt nox qn̄ receſſit ad ſignificādū
3° infidelitatē ſuā Tercio pōt deponi ꝓpter ſimonia
cā prauitatē. ⁊ ſic iudas q̄ dedit ſp̄ūale. i. xp̄m ꝓ tē
pali. Mat. xxvij. Acceperūt. xxx. argēteos p̄ciū ap
p̄ciati a filijs iſrl' h̄ notat̄ i textu cū dr̄. et h̄ poſſedit
agꝛ de mercede iniq̄tat̄. Nota ſunt q̄dā diuina. ſcꝫ
ſp̄ūſſcti dona vt peccatoꝝ remiſſio miraculoꝝ opa
tio. ⁊ hm̄oi. Sūt q̄dā ſp̄ūalia. ſ. eccl'ie ſacramenta.
Sūt ⁊ q̄dā ſp̄ūalib⁹ annexa ſic ius patronat⁹. Vē
dē ḡ ſp̄ūalia ānexū ē ſimonia magna. vēdē ſp̄ūale
puꝝ ē ſimonia maioꝛ. ſꝫ vēdē diuia ē maxia ſimōia
In xp̄o aūt fuit aliq̄d totū diuinū q̄d eſt ei⁹ deitas
fuit quoddā ſp̄ūale puꝝ q̄d eſt ei⁹ aīa fuit q̄ddaꝫ
ſpirituale annexuꝫ quod eſt eius caro. q̄ mediante
aīa fuit annexa deitati ⁊ ꝯiūcta. Et ſic iudas vēdi-
dit oīa. ḡ peſſim⁹ ſimoniac⁹. ⁊ p ꝯſeqn̄s dign⁹ dam
natiōe ⁊ depoſitiōe. ſb̄dit. Et ſuſpēſus crepuit me-
di⁹. vt pena corrn̄deret culpe. ⁊ diffuſa ſunt oīa vi-
ſcera ei⁹. Iuſtū erat vt viſcera q̄ tātā ꝓditionē ꝯce-
perāt enormiter devētre caderēt nec digna fuit aīa
exire p os illō q̄d nouiſſime xp̄m indigne tetigerat
Et notū factū eſt oīb⁹ habitātib⁹ in hierl'm vt ap
pellaret̄ ager ille acheldemach. h̄ eſt ager ſanguis.
nūc adducit ſcp̄turas. Scp̄tū em̄ in libro pſalmo-
rū eſt: Fiat ꝯmoratio eoꝝ deſerta ⁊ nō ſit q̄ ihabitet
in ea ⁊ in ep̄atū ei⁹ accipiet alter h̄ ſcribit̄ pſ. cviij.
Nota pſalmiſta tria ponit de iuda. ſ. depoſitōnē
depoſitiōis rōneꝫ. eternā punitiōeꝫ. Depoſitiōem
vbi dic̄. Fiāt dies ei⁹ pauci. Nā xp̄s elegit iudā in
diſcipulum de mūdo. tādeꝫ de diſcipulo in apl'm. tā
dem de apl'atu in ꝓcuratorē. ſꝫ in hoc triplici ſtatu
fuerīt dies eius dies pauci. Secūdo di. mirꝫ eſt ꝙ
xp̄s dei ſapiētia q̄ nec fallere nec falli pōt elegit iu-
daꝫ in ꝯſortiū diſcipuloꝝ ⁊ paſtorē ouium quē ſcie
bat futurū lupū rapacē. mirabilius ꝙ fecit eū apl'ꝫ
quē ſciebat futurꝝ ꝓditorē ſuū. mirabiliſſimū ꝙ fec̄
eū ꝓcuratorē quē ſciebat furē eſſe. q̄re fec̄ hoc: Rn̄
det xp̄s poſuit eū in ꝯſortiū diſcipuloꝝ ⁊ paſtoreꝫ
ouiū ſuaꝝ ml'tiplici rōne. Primo ad oñdēdū ꝙ in
hoc mūdo mali ſp ſūt pmixti cū bonis. i celo tm̄ bo-
ni ſunt. i in ferno tm̄ mali. De q̄ Gre. et hr̄. xxiij. q.
iiij. hec aūt vita. vbi dic̄ Hec aūt vita q̄ inter celū et
infernū ſita eſt ſic in medio ſb̄ſiſtit ita vtraq̄ ꝑtiū ci
ues ꝯmūiter recipit. Et iterꝝ ideꝫ dic̄. xx. moꝛa. In
eccl'ia eſt ſic in area vbi ſūt triticū ⁊ palee. Scd̄a
ratio ad oñdendū ꝙ boni ꝓpter malos nō ſunt de
ſerēdi. ſicut aliq̄ temerarie iudicātes vnā totā ꝯgre
gatiōeꝫ ꝑuipēdūt ꝓpt vnū malū. De qb⁹ Aug. in
li. de baptiſmo. ⁊ hr̄ xxiij. q. iiij. c. quāt⁹. Quāt⁹ ar-
rogātie tumoꝛ eſt q̄nta hūanitatis ⁊ leuitatis obli-
uio. q̄nta iactātia vbi q̄s ſe facē credat q̄d nec apl'is
ꝯceſſit domin⁹. vt ziꝫaniā a frumēto putat ſe poſſe
diſcernere. Non ſunt ergo diiudicādi nec ſpernen
di. exēplo xp̄i. Ioh. vj. Nonne. xij. elegi ⁊ vnus eſt
diabol⁹. Iō Aug⁹. de verbis dn̄i. vt hr̄. xxiij. q. iiij.

tu bon⁹. Tu bonus tolera malū. nā xp̄s iudaꝫ quē
furē ſciuerat eſſe tolerauit ⁊ ad p̄dicandū miſit. ei-
q̄ꝫ cū alijs eucharíſtiā dedit. Ideꝫ ſup Ioh. ⁊ habet̄
in cano vbi ſ. c. q̄d ergo. Quid ergo voluit dn̄s no
ſter ih̄s fratres mei ammonere eccl'iaꝫ ſuā. qn̄ vnū
perditum inter. xij. habere voluit niſi vt malos to-
lerem⁹ ⁊c̄. Idcirco dicit Gre. ibidē in cano. c. hec
aūt vita. inter cetera. Si boni eſtis q̄ꝫdiu in hac vi
ta ſubſiſtitis eq̄nimiter tolerate malos. Naꝫ q̄ſq̄s
malos nō tolerat ſibiipſi p im tollerantiaꝫ teſtis eſt
q̄ꝛ bon⁹ nō eſt. Sed q̄re voluit eū eligere in apl'm
quē ſciebat furē ⁊ futurū ꝓditorē ſuū. Ratio pria
eſt vt inde bonū eliceret. Aug. in enchiridion. Oi-
potēs deus cū ſit ſumme bon⁹ nō ſinit aliq̄d ma-
lū eſſe in ſuis opibus niſi bonū eliceret. Idē. Me-
lius iudicauit de malis bn̄facere q̄ꝫ malū nō pmit-
tere. Scd̄a ratio. vt vanā fiduciā amputaret. Aug
Nemo ſecurus pōt eſſe in hac vita que temptatio
noiat̄. vtrūq̄ pōt fieri ex deteriori melioꝛ. ⁊ ex me-
liori deterior. Bern̄. Nuſq̄ꝫ ſecuritas fratres mei
adeſt. Adā cecidit in padiſo de loco voluptat̄. Iu
das in mūdo de ſcola ſaluatoris. Bern̄. ad eugeni
um papam. Noli nimis credere affectui tuo. nihil
bonū fixū aīo q̄d nō negligētia ⁊ tpe aboleſcat. Id
circo. j. Choꝛ. x. Qui exiſtimat ſe ſtare videat ne
cadat Item voluit xp̄s iudā facere ꝓcuratorē quē
ſciebat furē. Primo vt tpalia ꝯtēnenda et vilia eſſe
demōſtraret. Gre. Cōtemptibilia ꝯtēptibilib⁹ dāt
Xp̄s em̄ in hac vita habuit corpus ⁊ aīaꝫ. habuit
matrē ⁊ eccl'iaꝫ. habuit q̄ndā pſonā ꝓ ex pēditiōe
pecunie. ea q̄ chariora habuit charioꝛibus cuſtodi
bus dereliq̄t. Mrēꝫ vero ⁊ eccīam chariores habu
it q̄ꝫ corpus ꝓpriū. idcirco corp⁹ ſuū charis cuſto-
dibus ioſeph ⁊ nicodemo dimiſit. mrēꝫ ⁊ eccl'iam
charioꝛib⁹. ſ. matrē iohāni. eccl'iam petro tradidit.
aīaꝫ vero chariſſimā pr̄i ꝯmēdauit. pecuniā vero
ꝯtemptibilē ⁊ viliſſimā reputauit quā iude ad cu-
ſtodiā dedit. Scd̄a rō vt cuſtodiā reꝝ tpaliū ſignā-
ter p dilectionē piculoſaꝫ oñderet Ecce modica pe
cunie ad miniſtratio fuit iude eterne dānatiōis oc
caſio. Hier. Vis ꝯgnoſcere q̄ꝫ piculoſus ſit amoꝛ
habēdi pecuniā. Nā ille amoꝛ fecit iudā xp̄i ꝓdito
rem ſtultuꝫ mercatorē Eccl'i. x. Nihil. iniquius q̄ꝫ
amare pecuniā. Auar⁹ aīam ſuā venalē hꝫ. Eccl'i.
viij. Multos pdidit auꝝ ⁊ argentū. Hiero. Quā-
do audimus iudā tradidiſſe xp̄m ꝓpter pecuniaꝫ
⁊ impiū diſcipulū cōdemnam⁹ ꝓprio nos gladio
cōfodim⁹. O quāti iude iudā damnant. Hiere. vj.
A minio vſq̄ ad maximū oēs auaricie ſtudēt. Id-
circo. j. Cho. iiij. Querit̄ inter diſpēſatores q̄s fide
lis inueniat̄ Lu. xij. Quiſputas fidelis fu⁹ ⁊ pru-
dens. Nota tribus modis pōt diſpēſatoꝛ eē
malus Primo iniuſte rapiēdo. Abacuc. ij. De q̄
multiplicat nō ſua. Aug. Si tenes obuluꝫ iniuſte
teneris a dyabolo. Scd̄o auare retinendo. Chriſ.
Diſpenſatores diuitiaꝝ ſum⁹ non dn̄i. ſicut diues
de q̄ Lu. xvj. domin⁹ fuit diuitiaꝝ. nec tn̄ rite dn̄s
ſꝫ potius fu⁹ ⁊ nō diſpēſatoꝛ. Tercio inſipiēter ex
pēdendo. vt diues ille de quo Lu. xij. Anima mea
epulare ꝯmede ⁊ bibe. Vel etiā villicus Lu. xvj. q̄
diſſipauit bona dn̄i ſui. Nos vero debem⁹ eſſe bo-
ni diſpenſatores, noſtra dare ⁊ nō aliena rape. non

aliena retinere ꝗ̄ large imptiri. Aug. Maledictus diſpēſator ꝗ eſt auar⁹ cū larg⁹ eſt dñs eius Ad ꝓpoſitū dicit in textu vbi ḋ. Epatum eius accipiet alter. Nic. de lyra. Aplat⁹ eſt epatus vbi ꝛ epi ſucceſſores ſūt apl'oꝝ. vt dicit Anacletus. ꝛ hẽ. xxi. di. in noua. vbi dicit. Aplis decedētib⁹ in locū eoꝝ ſurrexerūt epi. deinde. lxx. diſcipuli electi. quorum tipū gerūt ipſi ſacerdotes. Sic ergo dic. epatū. i. aplatū ei⁹. ſ. iude accipiet alter. Reuera alter matthias fuit a iuda: nō tm̄ in ꝑſona ꝗ̄ in vita. ille ꝓditor iſte fideliſſim⁹ ꝑdicator. ille ſupb⁹ iſte hūilis ꝛ ꝑuus. ille lator pecunie iſte ꝯtēptor toti⁹ terrene ſbe ille a dyabolo poſſeſſus iſte ſpūſctō plen⁹. ille fili⁹ ꝑditōis iſte filius eterne ſaluatiōis. ille homicidij ꝑpetrator iſte aīaꝝ mortuaꝝ viuificator. illi⁹ viſcera fuſa ſunt ꝑ crepationē. iſtius viſcera fundebātur ad oēs ꝑ ꝯpaſſiōes. ille deſꝑauit iſte ꝯfidit deo. ille ſuſpēſus manebat ad trabem. iſte ſuſpēſus erat ad deū ꝑ amorē. illi⁹ guttur erat ꝯfractū ꝑ laquei nodatōs. iſti⁹ guttur erat aptū ꝑ fidei ꝑdicatōs. ille ſcꝫ iudas i aere interijt vt eēt de ꝯſortio demonū iſte ꝑ fidē xp̄i mortu⁹ fuit vt eēt in ꝯſortio āgeloꝝ. Recte ꝗ̄ alter iudas matthias vocari meruit. Propē qō dixi ſcdō ſbiūgit matthie approbatō ꝛ eius electio. de ꝗ ſubdit. Oportet ꝗ̄ ex his viris qui nobiſcū ꝯgregati ſunt in oi tp̄e ꝗ nobiſcuꝫ intrauit ꝛ exiuit dñs noſter ihs incipiēs a baptiſmate iohis vſqꝫ in diē ꝗ aſſūpt⁹ ē a nob ꝑ aſcēſionē teſtē reſurrectōis eius nobiſcū fieri vnū ex iſtis. ¶ Nota ex lr̄a elicit q̄les dn̄t eſſe electores. q̄lis eligēd⁹. q̄liter ſit eligēdū. ꝛ ad q̄d ſit eligēdus. Quo ad p̄mū vicꝫ q̄les. Ridet ꝙ dn̄t hr̄e vnitatē ꝛ ꝯcordiā. qꝛ h̄ fuerūt cētū ꝛ viginti viri ꝛ null⁹ diſcordauit. ꝗ̄ cōi cōſenſu ioſeph ꝛ matthiā tāqꝫ viros approbatos corā dño ſtatuerūt. Sꝫ heu nūc vix electores ꝑlatoꝝ ſūt ſine diſcordia. Scdō dn̄t hr̄e diligētiā ꝓuidā. ſ. iq̄rēdo bonū ꝑlatū ꝛ vtilē. nō amicos nō ꝓpinq̄s. ꝛ ſic h̄ fecerūt. Tercio dn̄t hr̄e intētionē rectā vt nō q̄rāt vtilitatē ipoꝝ ꝗ̄ honorē dei. Iō nō eſt reſpiciēda dignitas ꝑſone ꝗ̄ ꝑſona dignitati. alias q̄rētes dignitatē ꝑſone ꝛ nō ꝑſonā dignitati ſunt ſiles his ꝗ ouibus deberent querere paſtorem ꝛ querunt ouibus furē qui eas mactat. Quarto dn̄t hr̄e mētē deuotaꝫ vt imminēte tp̄e electionis orōibus inſiſtāt. qꝛ ois ptās a deo eſt. Rom. xiij. Sic ergo fecerūt ſcti apl'i vn̄ dicit in textu orātes dixerūt. tu dñe oſtēde queꝫ elegeris. ¶ Hic ſcdō aduertēdū q̄lis debeat ꝑlat⁹ eſſe ꝗ eligēd⁹ eſt. oñdit exemplo matthie. Primo dꝫ eſſe etate matur⁹. nō dꝫ eſſe puer. naꝫ ibi ex his viris notat. In puero nāqꝫ ē vana laſciuia. Eccl's xi. Adoleſcētia ꝛ voluptas vana ſunt. In pueris ē leuitas ꝛ incōſtātia Prelatus em̄ eligit ad ſubditoꝝ informatiōes. iō dꝫ hr̄e moꝝ grauitatē Eligit etiā ad maloꝝ rep̄ſſionē ſeu rep̄batiōes. iō dꝫ hr̄e ꝯſtantiā ꝛ firmitatē. ad Thytū. ij. In oib⁹ ꝑbe teipſum exēplū bonoꝝ opeꝝ in doctria ꝛ integritate ꝛ grauitate. Scdō nō dꝫ eſſe alien⁹ ꝗ̄ domeſtic⁹. notat. ibi. ꝗ nobiſcū cōgregati ſunt. Caput ꝓpriū melius ſcit naturā ſui corꝑis ꝗ̄ alienū. amor em̄ ꝑlati de collegio electi ad ecciam eſt naturalis. alieni vo accidētal. naƚia immutabilia ſunt. accidētalia vero de facili mutari pn̄t. Tercio nō dꝫ eſſe neofitus. et notat cū di. In omni tp̄e. In ꝑlato req̄rit experiētia. hūilitas ꝟa. ꝛ auctas reuerēda. Prelat⁹ autem neofitus eſt inexptus. iō neſcit ſe cōformare qualitatib⁹ ſbditoꝝ. Ecci. xxxiiij. Vir in multis cogitabit mlta. ꝗ nō eſt exptus paucos recognoſcit Etiā ꝑlatus neofitus poſſit fieri ſupb⁹ ꝛ elatus putās ꝙ eccia vel religio nō poſſꝫ erigi ſine eo. Iō paul⁹. j. Thi. iij. Nō ſuſcipe neofitū. ne inſupbia elatus in iudiciū diaboli incidat. Etiā ꝑlat⁹ neofitus poſſit a ſbditis cōtemni ꝛ deſpici. ꝛ ſic ſua auctas poſſet minui ꝛ viliſicari. ſic accidit Loth. cui dixerūt ſodomite Gen. xix. Recede illuc. ingreſſus es vt aduena nūq̄d vt nos iudices. Quarto nō dꝫ eſſe inſci⁹ ꝗ̄ doctus. ꝛ notat in h̄ qō di. intrauit ꝛ exiuit inter nos dñs ihus incipiens a baptiſmate iohis. Ex h̄ patꝫ ꝙ fuit ſapiēs qꝛ doct⁹ a doctore ꝟitatꝭ. immo ab ipamet ꝟitate. Ab illo de ꝗ dicit apl's. Oēs theſauri ſapiētie ꝛ ſciētie in eo ſunt recōditi. ad Col. ij Et ſic merito eligēd⁹. Alia duo ſcꝫ q̄lit ſit eligend⁹ ꝛ ad q̄d in ſeq̄ntibus ep'le verbis ꝯphendunt cū ſbdit cōcludēdo. Et ſtatuerūt duos Ioſeph qui vocabat Barſabas ꝗ cognominat⁹ eſt iuſtus. et Matthiā. ꝛ orātes dixerūt. Tu dñe ꝗ noſti corda hoim oñde quē elegeris ex his duobus in locū miſterij hui⁹ ꝛ apl'atus de ꝗ ꝑuaricatus eſt iudas vt abiret in locū ſuū. ꝛ dederunt ſortes eis ꝛ cecidit ſors ſup matthiā. ꝛ annūeratus eſt cum. xi. apoſtolis.

¶ Sermo lxix. ¶ Ad idem.

Sors cecidit ſuper ma

thiā. ꝛ annumerat⁹ eſt cū vndecim apl'is. Actuū. j. ¶ Introductio Dicūt naturales ꝙ lux de ſe ꝓducit ſplēdorē ꝛ ſplēdor manifeſtat latētia ꝛ occulta. vt pꝫ de ſole ad expientiam. Spūaliter ꝑ lucē intelligit xp̄us ꝗ dicit Ioh. viij. Ego ſum lux mūdi. ꝛ Ioh. j. Erat lux vera ꝗ illūinat oēm hoiem venientē in hunc mundū. Et notāter xp̄s dicit lux. qꝛ dic Amb. in examerō. Lux eſt pulcritudo ois viſibil' creature ꝛ oib⁹ creaturꝭ dat pulcritudinē. Sic xp̄s eſt pulcritudo oim creaturaꝝ. qꝛ oēs creature ab ipſo hn̄t ſuā pulcritudineꝫ teſte Bern̄. in ſoliloquio qui ait. Ab ipo eſt q̄cq̄d habet pulcritudinis ois creatura ꝛ decoris. Tu ſolem claritate veſtiſti et clarior es ſole. Et ſubdit. Quid eſt lux ſolis ꝛ decor omnis creature in comparatione tui niſi tenebre. ornaſti celum ſiderib⁹ celum empireum angelis. aera volucribus. aquas piſcibus. terram herbis ꝛ floribus. Sꝫ nō eſt his ſpecies neqꝫ decor in tui compatiōe o fons vniuerſe pulcritudinis ieſu. Ab hac iocūda luce ihū xp̄o ꝓceſſit ſplendor diuin⁹ ꝗ manifeſtauit ſuos famulos quos elegit. vt legit de beato Gregorio. ꝗ volens ſe latitare ne eligeret in papam. reuelatus eſt per lucidam colūnam e celo miſſam. Et ſic beat⁹ mathias vt dicit dyoniſi⁹. in lib. celeſtis hierachie Splendor diuinus affuit ꝗ oſtendebat ipſum aſſumendum in apoſtolum. et notat hic ſors. de quo thema. ¶ In verbis premiſſis beatus matthias a duobus cōmendatur. Primo a celica electiōe. ibi ſors cecidit. Scdō ab apoſtolica annūeratōne ibi et annumeratus eſt cū vndecim apoſtolis. De primo dicit. Sors cecidit ſuper matthiam. Dicūt na

turales. celū habet varias ſtellas. vt habet Geneſ. xv. Suſpice celum ⁊ numera ſtellas eius ſi potes q. d. ħ eſt tibi impoſſibile qḋ ſoli deo poſſibile. pſ. cxlvj. Qui numerat multitudinē ſtellarū. Et ſicut is varias habet ſtellas inter illas habet ſingulariter ſeptem q̄ dicunt̄ planete. Inter illos quidā influūt mititatē. vt iupiter. aliqui iracundiā. vt ſaturnus. aliqui humilitatē. vt venus. aliqui iuſticiā. vt ſol. aliqui ſapiam. vt mercurius. ¶ Spūalr. hic ꝑ celū intelligit̄ btūs mathias q̄ varijs virtutibus ornatus fuit tāq̄ ſeptē planetis. q̄ virtutes in lr̄is huius noīs mathias patēt. ¶ Prima lr̄a q̄ ornat hoc nobile nomē eſt m. ⁊ ſignificat mititatē q̄ eſt virtꝰ multū laudāda in p̄latis. qꝛ ſcribit̄ Eccī. x. Sedes ducū ſuperborū ſubuertit. ⁊ mites ſedere fecit ꝓ eis. Idcirco xp̄s p̄latus p̄latorū hanc p̄ alijs docuit diſcipulos Math. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊c. ¶ Scḋa virtus intelligit̄ ꝑ ſcḋam lr̄am ſcꝫ a. ⁊ ſignificat auſteritatē vite. Chriſ. Circa vitā aliorū eſto benignus ⁊ circa tuā auſterus. audiēt te hoīes magna facientē ⁊ ꝑua mādantē. Et ſic btūs mathias auſterus fuit in vita ꝓpria. vt potuit dicere cū ap̄lo illud. j. Chor. ix. Caſtigo corpus meū ⁊ in ſeruitutem redigo. ⁊ merito. qꝛ dicit ap̄ls. j. Chor. xv. Caro ⁊ ſanguis regnū dei poſſidere nō pn̄t. i. carnalr̄ viuētes. Rom. viij. Qui ſm̄ carnē ſunt deo placere nequeūt. qꝛ dr̄ Joh. iiij. Deus ſpūs eſt. ergo ſm̄ ſpm̄ viuēs deo placet. eo ꝙ dī. j. Chor. ij. Animalis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſpūs dei ſūt. Sic etiā auſteritas pertinet ad p̄latos. Dicit eñ Rich. de ſctō victore. Sunt quidā q̄ ita mites eſſe volūt vt de vita ſubditorū nihil curāt. nemineꝫ corripiūt. Talis mititas nō eſt laudāda. qꝛ xp̄s p̄latus oīm p̄latorū docuit i exēplo Luc. ix. de ſeruo inutili q̄ receptū talentū poſuit in ſudario. q̄ dicebat. ſciebā qꝛ hō auſterus es. Math. xxv. Seruū inutilē ꝓijcite in tenebras exteriores. Et ſic btūs mathias induratꝭ dixit. Annūcio vobis qꝛ viui in infernū deſcenderis. ⁊ terra ap̄uit ſe ⁊ deglutiuit eos. vt legit̄ in legēda. ⁊ ſic fuit alter moyſes Num. xvj. q̄ dathan ⁊ abyron rebelles terrā deglutire ꝑmiſit. Quilibet ḡ p̄latus nō ſolū dꝫ eſſe mitis ꝟ etiā auſterus. Figurat̄ in throno ſalomōis. iij. Reg. x. in q̄ ſculpti erant duo leones vnus in apparētia ⁊ apparatu mitis. alter auſterꝰ. Et ſic p̄latus mitis eſſe debet bonis ⁊ rectis corde. Vñ pſ. cxxiiij. Benefac dñe bonis ⁊ rectis corde. Auſterus malis Exoḋ. xxij. Maleficos ne patiaris viuere ſup terrā. ¶ Tercia lr̄a huius noīs eſt t. ⁊ ſignificat timorē dñi. Exo. xviij. Elige tibi viros timētes deū. Eccł. ij. Qui timēt dñm inq̄rent q̄ bn̄ placita ſunt ei. Talibus eñ aſtat dñs. Pſ. cxliiij. Voluntatē timētiū ſe faciet. Hmōi fuit btūs mathias figuratus ꝑ abdiā. iij. Regū. xviij. q̄ fuit princeps i curia regꝭ ozie regꝭ iude. valde timebat deū ⁊ ſic ipſe. Propter qḋ pſ. dicit Conſtituit eū dñm domus ſue. ⁊ principē oīs poſſeſſionis ſue. Timētes ḡ dñm debēt eſſe p̄lati. qꝛ timor oēm negligentiā excludit. Eccłes. vij. Qui timet deū nihil negligit. Sic ergo cū ipſi timerēt deū tūc timerēt̄ a populo. Judith vlti. Qui timēt te magni erunt apḋ te ꝑ oīa. ¶ Quarta lr̄a eſt h. ⁊ ſignificat hūilitateꝫ. Hec etiā virtus ſpālr̄ p̄latis ꝯuenit. Ecci. xxxij. Rectoreꝫ te poſui noli extolli ꝟ eſto inter illos q̄ſi vnus ex illis. Ap̄ls Phil. ij. In hūilitate ſuꝑiores inuicē arbitrātes. Eccł. iij. Quāto magnus es hūilia te in oībus. Nā tales exaltent̄ Lu. j. Depoſuit potētes de ſe. ⁊ ex. hu. ſic legit̄ de ſaul. j. Regū. xv. Nōne cū ꝑuulus in oculis tuis eſſes caput factus es in iſrł. Et ſic ſuperbus iudas depoſitꝰ eſt. ⁊ hūilis mathias exaltatus. imo electus ad celeſtia regna ex humilitate cognoſcit̄. vt dicit Greg. Euidētiſſimū ſignū reproborū ē ſuꝑbia. electorum hūilitas. ¶ Quinta lr̄a eſt. i. ꝑ quā ſignificat̄ iuſticia. q̄ ē virtus vt dicit Amb. in lib. de ꝑadiſo. q̄ magis alijs q̄̄ ſibi ꝓdeſt. ⁊ vtilitates ſuas negligit. cōia emolimēta ꝓponit. Et illa ꝑtinet ad p̄latos. q̄bus dī Sap. j. Diligite iuſticiā q̄ iudicatis terrā. Sic etiā dī Exodi. xviij. Elige viros q̄ diligūt iuſticiā ⁊ odiunt auariciā. Cyprianus. Queq̄ bona in regno opat̄ iuſticia. Talis fuit btūs mathias. iō de eo legit̄ illud ꝓuer. x. Bn̄dictio dñi ſuꝑ caput iuſti. ideo dedit illi dñs ꝑtē in tribubus. xij. ſic ⁊ nos. Pſ. xxxvj. Nō vidi iuſtū derelictū. Idē. Dñe q̄s habitabit in tabnaculo tuo. Rn̄det. Qui opat̄ iuſticiā in ſeipſo. et nō noceat alijs nec ꝓhibeat. qꝛ dicit Tullius. Sies iuſtus nō ſolū nō noceas ꝟ etiā nocētes ꝓhibeas. Hanc virtutē collaudat Greg. ⁊ hr̄. xij. q. ij. cū deuotiſſimā. Summū in rebus bonū eſt iuſticiaꝫ colere. ⁊ vnicuiq̄ ſua iura ſeruare. ¶ Sexta lr̄a eſt a. ⁊ ſignificat amorē. Naꝫ reliq̄ue nihil ꝓſunt ſine amore. Aug. Si charitas deſit cetera nihil ꝓſunt qꝛ ē forma virtutū. Iō dī Eph. iij. In charitate radicati ⁊ fundati. Hilarius. Fruſtra eſt oīs opatio niſi ſoli deo debeat̄. Sic fuit mathias in charitate ardēs. Aug. Quāto q̄s terrena deſpicit tanto diligit. Et ſic ipſe ꝓpter deū oīa dereliq̄t. Sic ꝙ potuit dicere cum ap̄lo ⁊ alijs ꝑfectis illud Math. xix. Ecce nos reliq̄mus oīa ⁊ ſecuti ſumus te. Sic ergo nos in charitate dei ipm̄ imitari debemus. q̄a ipſa charitas vt dicit Hugo. eſt fons ꝓprius de q̄ nō cōicat alienus. Aug. Oia ſacra hr̄e potes ⁊ malus eſſe potes. cū charitate aūt malus eſſe non potes. Rō. j. Joh. iiij. Qui in charitate manet in deo manet ⁊ deus in eo. ¶ Septima lr̄a eſt s. ꝑ quā ſignificat̄ ſapia dei. Sap. vij. Neminē diligit deꝰ niſi eū q̄ cū ſapia inhabitat. Et ħ ꝑcipue ad p̄latos ꝑtinet. Vñ Prouer. iij. Sapiētes gubernacła poſſidebūt. De hac materia poteris plura querere et applicare. Et quāto hic prudentiores ⁊ doctiores fuerint tāto plus in futuro fulgebūt. De q̄ Daniel xij. Qui docti fuerint ſplēdebūt q̄ſi ſplēdor firmamēti. ⁊ q̄ ad iuſticiā erudiūt plurimos fulgebūt q̄ſi ſtelle in ꝑpetuas eternitates. intellige de his qui erudiunt vita ⁊ doctrina. Hoc vera ſapia requirit. Vñ Greg. nazanzenꝰ. Sapia eſt laudabilis. Hāc habuit btūs mathias. nec ſufficiebat ſibi in ſeipſo hoc tm̄ hr̄e. ꝟ ꝓſ̄es ad ħ informauit. Idcirco a dño eligēdus ⁊ electus eſt. ⁊ a nobis hodie honorādus ac glorificādus ⁊ inuocādus.

¶ De annunciatōe beate Marie virginis.

¶ Sermo. lxx.

Ingreſſus angelus dixit ad eā. Aue grā plena dñs tecū. Luc. j.